

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: TIL PETER FREDERIK SUHM.

Citation: Ewald, Johannes: "TIL PETER FREDERIK SUHM.", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 375. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510566720.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter



TIL PETER FREDERIK SUHM.

☒ Da min Helbred for omtrent 12 Aar siden tillod mig Planer, som fordrede Activitet, giæredes det Forslag imellem den salige Grev Bernstorff, Klopstok, og mig, at jeg med Kongelig Understyttelse skulde i Selskab af en Componist have reyst til Nord-Skotland, Ørkenøerne, Island, og Nordlandene, og der af Indbyggernes Munde have samlet alle de gamle Sange, som Macpherson enten havde levnet, eller slet ikke søgt. Det blev mig i denne Hensigt nødvendigt, at lægge mig efter de gamle nordiske og blant disse det celtiske Sprog, eller i det mindste et Par af dets fem overblevne Dialecter. Til dette Øiemed skaffede Klopstok mig det første Bind af Archæologia Britannica, som indeholder en complet celtisk Glossographie m. m.; thi, om jeg erindrer ret, er det et Pentaglotton. Endnu skaffede han mig, Himlen veed, hvorfor, just den anden Deel af en Vallisisk Bibel, og saa en Vallisisk Ordbog og Grammatica. Imidlertid reyste Bernstorff og Klopstok, jeg blev syg, mine Udsigter gik overstyr, og Bøgerne bleve mig liggende paa Halsen, uden at jeg ved al min Efterspørgsel i al denne Tid har kundet opdage, hvem de hørte til, førend nu, da Klopstok har tilskrevet Doctor Mynter, at de hørte til sal. Etatsraad Langebeks Bibliothecque. Jeg har, som billigt, offereret dem til hans efterladte Arving. Den unge Herr Langebek, som finder, at han ikke kan bruge dem til nogen Ting, har foræret mig dem; og jeg, som sandt at sige, ikke meget mere veed, hvad jeg skal gjøre dermed, har taget derimod, blot, tænker jeg, af en naturlig Modbydelighed for at sige Nei til 376 Foræringer. Vist nok er det, at, skal de komme til nogen Nytte, dette da langt rimeligere kan træffe sig i Deres Høivelbaarenheds Bibliothek, end i min lille Bogsamling; overalt ere de der bedre for varte og passeligere, end hos mig; og i denne Tanke tager jeg mig den underdanigste Frihed at sende Deres Høivelbaarenhed dem. Skulde De slet ikke kunde bruge dem selv, veed De dog maaskee nogen anden, som kan.

☒ I Hensigt til den lille Bogsamling, som jeg nævnede, og som det er mig nødvendigt at gjøre, for ei at døe af Kiedsommelighed, har jeg en ydmygst Bøn til Deres Høivelbaarenhed, som jeg vover med alt det Mod, som i slige Tilfælde er os Versemagere egentligt, og det saa meget før, som det i alle Hensigter er saa passeligt paa Dem at give, og mig at tage, at jeg ikke engang bliver varm i Ansigtet ved at bede Dem. Da jeg nemlig usigelig gierne vil, og maae have det vigtigste og bedste i Fædrenelandets Historie, forstaaer det sig, at jeg maae anskaffe mig Deres Høivelbaarenheds og vor Schønninges Værker. Men da min Casse fordrer al min Nænsomhed, saa vilde jeg om muligt helst have dem for Intet. Vilde Deres Høivelbaarenhed vel have den Godhed at skænke mig Deres Skrifter? Endnu har jeg et lille Spørgsmaal: hvilken Edda, og hvilken Udgave deraf, raader Deres Høivelbaarenhed mig helst at anskaffe mig? I ydmygst Forventning af et lille Svar paa alt dette, henlever jeg med levende Taknemlighed og med sandeste Ærefrygt, Deres Høivelbaarenheds

☒ underdanigste Tiener

☒ Johannes Ewald.

☒ Kiøbenhavn d. 30te Octob. 1780.